

løshedslovgivningen. Arbejdsministeren påpegede således, at de foreslåede regler om dagpengenes størrelse kunne føre til, at man i et stort antal tilfælde ville komme til, at understøttelsen ville overstige den hidtidige arbejdsfortjeneste.

Om lovforslagets bestemmelser om refusion fra statskassen og om arbejdsgivernes bidrag udtalte arbejdsministeren:

„Efter dette (lovforslaget) skal udgifterne til understøttelse afholdes efter regler, som det vist ikke er for stærkt at kalde lidt besynderlige. Staten og kommunerne skal i fællesskab efter lovforslaget refundere hver kasse 55 pct. af dens udgifter, og arbejdsgiverne skal afholde 30 pct., således at der, i hvert fald efter lovforslagets bemærkninger, skulle være 15 pct. tilbage, som afholdes af kasserne d. v. s. af de arbejdsløshedsforsikrede medlemmer.

Det kunne sådan set lyde enkelt nok, men hvad skal man nu tro, når det efter lovforslaget faktisk bliver sådan, at arbejdsgiverne skal indbetale de 30 pct. til statskassen til nedbringelse af dennes udgifter? Der er nu nok bare tale om en lapsus fra forslagsstillernes side, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at selv med en forstående fortolkning af hensigterne med forslaget bliver der for kommunernes vedkommende tale om *en overordentlig kraftig stigning af udgifterne*.

Hvordan lovforslaget nu end skal forstås på dette punkt — og foreløbig ligger dette altså ret uklart — mener jeg at kunne se, at tanken med forslaget er, at kasserne ved hjælp af medlemsbidraget og af kassernes renteindtægter skal bære 15 pct. af understøttelsesudgifterne.

Jeg har ladet foretage en beregning af, hvad dette ville betyde i et år med en ledighed som i 1964-65, der havde et ledighedsgennemsnit på 1,9 pct. Hvis man i dette år brugte de nugældende satser, dem fra 1. april 1965, blev de samlede understøttelsesudgifter på ca. 128 mill. kr., medens udgifterne ville blive på ca. 250 mill. kr. efter lovforslagets system. Det er jo en ganske betydelig udgiftsstigning. I et år med den nævnte ledighed ville arbejdsgivernes bidrag udgøre 62 kr. 50 øre pr. helårsarbejder imod nu 45 kr., for landbrug, skovbrug og fiskeri dog kun 9 kr. I et år med en ledighed på 3,3 pct. som den vi havde i 1963-64, altså også en relativt lav ledighed, ville arbejdsgiverbidraget udgøre godt 100 kr. pr. helårsarbejder.

Af de 250 mill. kr. skulle kasserne bære 15 pct. eller 37,5 mill. kr., men da kasserne efter de seneste regnskabsoplysninger har renteindtægter og andre indtægter på 32,5 mill. kr. ville det beløb, der skulle betales i kontingent, beløbe sig til ca. 5 mill. kr. eller et kontingent pr. medlem på 6 kr. om året eller 50 øre pr. måned. En ordning, der giver et sådant kontingent, synes jeg ikke er særlig realistisk.

Men hertil kommer, at en regel om, at kasserne, altså medlemmerne, skal betale en fast procentvis andel af understøttelsesudgif-